

A kórházi oktatásról

Az oktató kórházi orvosképzésről tanácskoztak január 22-én, Gyulán a Szegedi Orvostudományi Egyetem vezetői, orvosai, valamint az öt kórház igazgatói és tanulmányi felelős főorvosai. A megbeszélésről dr. Berencsi György professzor, a SZOTE rektorhelyettese adott tájékoztatást:

— Egyetemünk évek óta szoros munkakapcsolatot tart fenn a gyulai, a kecskeméti, a szolnoki megyei, illetve a szentesi és a szegedi városi kórházakkal. Az általános orvosok gyakorlati képzésében nagy szerepe van ezeknek az egészségügyi intézményeknek. Medikusi hallgatóink a hatodik és a tizedik félév között legalább háromszor 4-4 hetet töltenek az öt kórház valamelyikében. Szakorvosi irányítással bekapcsolódnak a gyógyászat különböző területeinek gyakorlati tanulmányozásába. Működik van bepillantani a kórházak belső életébe, asszisztálni műtéteknél, a járó- és fekvőbeteg-ellátásnál, megfigyelni a vizsgálatokat és sokféle kóros esetet. Heti 30 óra gyakorlati elfoglaltság mellett alkalmanként ügyeleti szolgálatot is ellátnak.

Visszajáró „törzsgárdák”

— A kórházak és az egyetem közötti szerződés alapján ezekben a városokban magas szinten gondoskodnak hallgatóink elszállításáról, étkeztetéséről és egyéb kommunális lehetőségeiről is. Az eddigi tapasztalatok igen kedvezőek, ez a gyakorlaton részt vett medikusok véleménye is. Egyetemünk klinikai professzorai által összeállított tanterv szerint folyik az oktató kórházi orvosképzés. A diákok gyakorlati lelkézőnyvében a szakorvosok aláírásukkal jelzik, hogy sorra milyen ismereteket sajátítottak el a hallgatók, akik emellett munkaplót is vezetnek kórházi tevékenységükről.

— A szerződések céljai sokrétűek. Az orvosképzés reformjának részeként hozzájárulnak, hogy minél jobb általános orvosokat képezzünk; minél többet adjunk a hallgatóknak ahhoz, hogy felkészülten, jól állják meg a helyüket majd a gyakorlatban. Segíti azt a tendenciát, hogy a végzett orvosok az egyetemről ki-kerülve szívesebben vállaljanak állást a már megismert vidéki városok kórházaiban. (Jó jel, hogy az elmúlt három év alatt kialakultak bizonyos „törzsgárdák”: néhány tagú diákcsoportok, amelyek minden gyakorlatot ugyanabban a kórházban szeretnek eltölteni.) Ugyanakkor ez a képzési forma ideális lehetőség a korszerű, kiscsoportos oktatás megvalósítására. Amíg csak Szegeden tudtuk megoldani a gyakorlatot, addig ehhez nem voltak megfellelőek a feltételek.

— Az öt kórház orvosai élükön az igazgatókkal és a tanulmányi felelősökkel (utóbbiak egyébként többségükben a SZOTE hallgatói voltak), rendkívül gondot fordítottak a harmad-, negyedik és ötödévesekkel. Lelkesen, felelősséggel irányítják gyakorlati képzésüket, önálló feladatokkal is megbízák a medikusokat, és egyéb téren is szinte „elkenyéztek” őket. Eddig is rendszeresek voltak a megbeszéléseink évente kétszer — részben a hallgatók jelenlétében —, amikor a gyakorlati képzés e formájának aktuális tapasztalatairól, kérdéseiről, a továbblásról formálódik a legutóbbi alkalomig azonban mindig Szegeden, az egyetemen folytak ezek a társulások. Mostantól „vándorgyűlés” formájában jövőre majd össze az öt kórház valamelyikében, melyek közt Gyula volt az első, a kezdeményező.

Fokozódó együttműködés

— Az említetteken kívül szóba került például a gyakorlati ok-

tatás meghosszabbításának igénye. Mi ezt nem tartjuk indokoltnak annyira, hogy vállaljuk a diákok egyetemünkötől való elszakadásának kockázatát. A hallgatók kifogásolták azt is, hogy a gyakorlat időpontja részben egybeesik a vizsgaidőszak kezdetével s a kettő együtt nagy teher. Véleményem szerint a szorgalmi időszakban sem kellene lazítani, úgy a vizsgák előtt sem gyűlik össze nagyon a tennivaló. (Egyébként az évközi gyakorlatok október és december második fele, illetve március és május között vannak.)

— Kértük a kórházaktól a diákok tanulmányi és magaviseleti fegyelmeinek szigorúbb számonkérését, hogy az esetleges kóros eseteket megelőzzük, illetve ne engedjük megisméltódnii. Előfordult ugyanis, hogy egyes hallgatóknak „fejébe szállt” a lehetőség, hogy távol vannak az egyetemről... Felmerült továbbá, hogy nincs mindig összhangban a fiatalok állóképessége és az itteni terhelés. Egyértelműen nem az utóbbiban van a hiba.

— Keressük a távolati lehetőségeit az egyetem és a kórházak még szorosabb együttműködésének. Ez az oktató kórházak elnevezése, az orvosok és a gyakorlati medikusok létszáma, a szakorvosok díjazása, szabadsága, címei tekintetében jelentene majd változást. Ezek a jövő tervei; megvalósításuk alapja az orvostudományi egyetemek és az oktató kórházak kooperációjának országos elterjedése lesz majd. Ehhez szükséges lenne például az is, hogy a kórházak mind működtessenek medikus szállót a diákok elhelyezésére, és teljesen álljanak rá a képzési formára. A hasznos, jó hangulatú megbeszélés folytatása Kecskeméten lesz, ez év őszén.

VÁRKONYI F.

SZEGEDI

A Egyetem híreiből

DELEGÁCIÓ

A Martin Luther Tudományegyetem meghívására decemberben küldöttség járt Halle-ban a Szegedi Orvostudományi Egyetemről. A delegációt DR. PETRI GÁBOR rektor vezette, tagjai DR. LÁSZLO FERENC PB-titkár, DR. GUBA FERENC és DR. KEDVESSY GYÖRGY dékánok voltak. Tárgyalásukon a két intézmény között közel másfél évtizede fennálló szerződést értékelték, s a tudományos együttműködés továbbfejlesztésének lehetőségeiről konzultáltak.

ELNÖK: DR. ANTALFFY GYÖRGY

A Magyar Jogász Szövetség decemberben megtartott IX. küldöttközgyűlésén a szövetség elnökévé ismét DR. ANTALFFY GYÖRGY egyetemi tanárt, tudományegyetemünk Állam- és Jogtudományi Karának professzorát választották.

KIVÁLÓ DIÁKKÖRÖK

A tavalyi év végén a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán működő tizenhat tudományos diákkör közül az elmúlt két év munkája alapján három diákkör kapta meg a Legeredményesebb Tudományos Diákkör címet és azazal járó pénzjutalmat. A főiskolai TDK Tanács az idén másodsorú ítélte oda ezt a címet. Az első fokozatot a Történettudományi, a másodikat a Növényzeti, a harmadikat pedig az Ének-Zene és Művészeti Diákkör nyerte el. A jutalmak átadása után dr. Sipos Sándorné főigazgatóhelyettes gratulált a legjobb diákkörök titkárainak és elbeszélgetett velük a diákköri mozgalom időszerű kérdéseiről, eredményeiről és gondjaikról.

KINEVEZÉS

Az egészségügyi miniszter dr. Sas Mihály egyetemi tanárt biztatta meg a SZOTE Szülészeti- és Nőgyógyászati Klinikája igazgatói teendőinek ellátásával.

LÁTOGATÁS

A Budapesti Műszaki Egyetem lapja, A Jövő Mérnöke meghívására hazánkba látogatott V. C. Cserkaszov, a Moszkvai Autó-közlekedési és Útépítési Műszaki Egyetem diákújságának főszerkesztője. Cserkaszov elvtárs január 17-én járt a Szegedi Egyetem szerkesztőségében is, ahol munkatársunktól tájékozódott a lapkészítés körülményeiről, a helyi felsőoktatási intézmények életéről, az egyetemi újságban megjelenő írások témáiról, a szerkesztés kérdéseiről.

NIVÓDIJAS FIATALOK

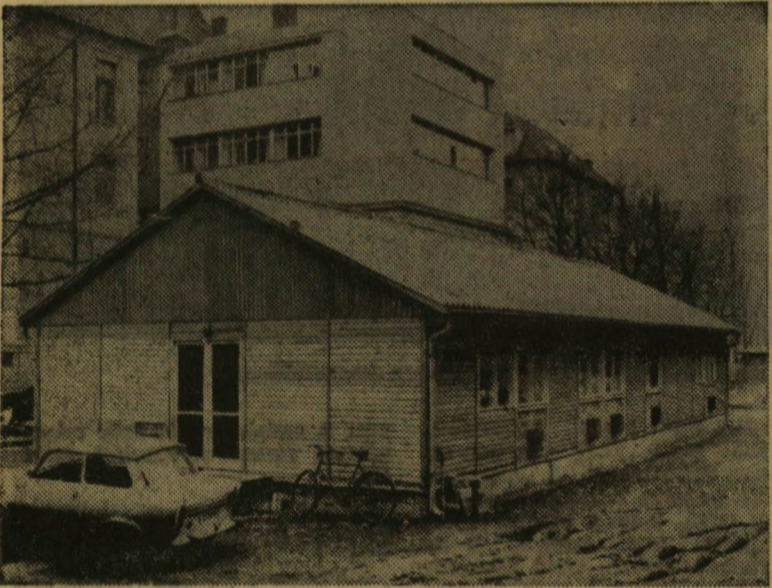
A Magyar Kémikusok Egyesülete 1975. évi országos Nívódíj pályázatán a Csongrád megyei csoport ifjú kémikusai közül többen díjat kaptak. A JATE okleveles vegyészei közül Fülöp Ferenc első, Tombácz Imre második, Tóth Enikő harmadik helyezést ért el diplomamunkájával.

SZALAGAVATÓ

A József Attila Tudományegyetem Ságvári Endre Gyakorló Gimnáziumának KISZ bizottsága február 6-án este a Hungaria Szállóban megrendezte a negyedikes tanulók hagyományos szalagavató bálját.

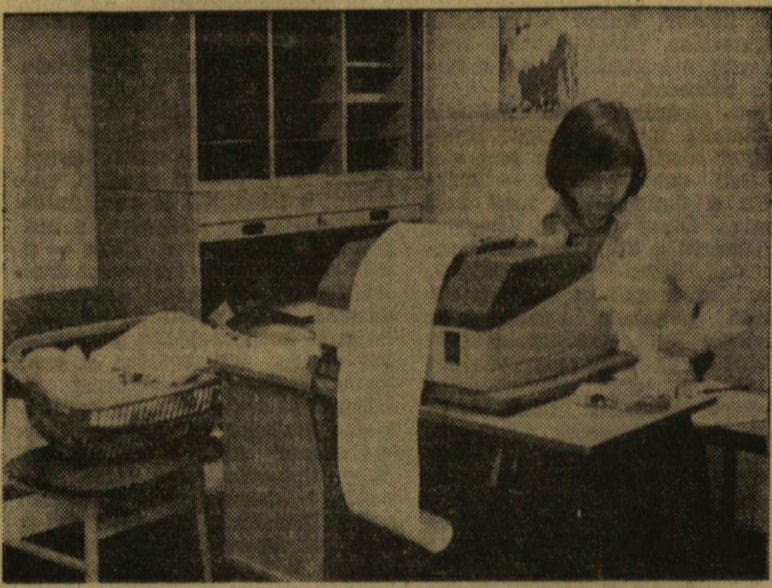
ÚJ SZAKKÖNYV

Jelent meg az automata algebrai elméletéről. Szerzője dr. Gécszeg Ferenc, a József Attila Tudományegyetem docense. A könyvet az Akadémiai Kiadó nívódíjjal jutalmazta.

Számítás-technika faházban

Új létesítménnyel gazdagodott a közelmúltban orvostudományi egyetemünk. A klinikakertben alig három hónap alatt, 75 000 forintos költséggel faházat építettek fel. Az ERDÉRT-től vásárolt kis épületben a SZOTE központi laboratóriuma számítás-technikai központjának 24 matematikusa és programozója jutott megfelelő munkakörülményekhez. (Fotó: Ruzsikai)

KISZ-vezetők fóruma

A KISZ IX. kongresszusára való felkészülés jegyében tartották meg február 1-4. között a szegedi felsőoktatási intézmények e félévi vezetőképzőjüket.

A JATE KISZ klubjában február 2-án délelőtt Papp István-nak, a KISZ-bizottság titkárának előadása hangzott el a KISZ-szervezet kongresszusi felkészülésének ütemezéséről és az alapszervezetek soronkövetkező feladatairól.

Délután a SZOTE-val és a tanárképző főiskolával közös rendezésben került sor a program talán legnagyobb érdeklődéssel vált eseményére: az Auditorium Maximumban Barabás János, a KISZ KB titkára tartott előadást a IX. KISZ kongresszusra való felkészüléséről. Másnap délelőtt a JATE-n a politikai akadémia keretében dr. Mérei Gyula akadémikus, tanszékvezető egyetemi tanár előadását hallgathatták meg a résztvevők, délután az 1976/77. évi akcióprogram vitája és kari KISZ vb-ülések zárták a programot.

Hétfőn az orvosklubban is több ülésre, értekezletre került sor. A csoportvezetők értekezlete és alapszervei vezetőségi ülések nyitották meg a SZOTE téli ve-

zetőképző tábort, majd este munkacsoport üléseken az alapszervezeti reszortosok munkájának értékelése történt meg. Kedden délelőtt kari KISZ bizottsági ülések, délután pedig kari plénumok keretében az alapszervei titkárok munkáját, az értékelési rendszer és az érdekképviselet időszerű kérdéseit vitatták meg. A fórum befejező napján az egyetemi KISZ-bizottság ülése zárta és értékelte a vezetőképzés három napját.

A főiskolán már elsején megkezdődött a vezetőképző. Az akcióprogram tervezetének megvitatása és a második félév feladatai voltak napirenden, este pedig az első éves csoportvezetők részére tájékoztatót tartottak az intézmény KISZ életének legfontosabb tudnivalóiról. Másnap dr. Nagy Antal oktatósi főigazgatóhelyettes tartott tájékoztatót költségvetési és oktatási kérdésekről.

Összegzésül elmondhatjuk, hogy a három felsőoktatási intézmény vezetőképzői jól szolgálták a IX. kongresszusra való felkészülést, s munkájuk eredményeit minden bizonnyal már a közeljövőben is tapasztalni fogjuk.

ÁLOMBÉLI TALÁLKOZÁS

A professzor II felé állított be a vendéglőbe. Megjelenése előírásosan professzorszerű volt. Eltekintve hanyagul kigombolt kabátjától és hetykén fejére csapott kalapjától, makulátlanul fehér inge, csinos nyakkendője és ránc nélkül simuló mellénye egyaránt a tudományok szolgálatában megöregedett egyetemi tanár benyomását keltette. Arcában sajátos módon egyesültek a tv-ben látott Déry-sorozat, a Felelet Bessenyei Ferencnek és Boldizsár Ivánnak arcvonásai. Rögtön felismertem: Farkas Zéno, az egyetemistákat megvendéglő, jótörkő, eredeti és bölcs professzor áll előttem. Kissé bizonytalan kijelítéssel, de rendkívül udvarias, sőt kimért mozdulatokkal kér helyet asztalomnál. Néhány perc múlva pedig, túl a kocsmal ismerkedések igen kötetlen formáin, máris tisztázódik a legtöbb kérdés:

— Szóval te bö-bölcsész vagy, fiam?
— Az.
— Ismered a ...
— Ismerem.

A harmadik nagyfröccs után, számtalan állítólagos egyetemi jellegű ismeretség tisztázásának végeztével a professzor vállamat bizalmasan átölelve így szól:

— Tehát most vagy ut-utolsó éves?
— Igen, professzor úr.
— És m-m-mi akarsz lenni?
(Drága, drága professzorkám! Mit is mondhatnék Neked most itt, fél tizenkettő után, a harmadik nagyfröccs után, majd-nem öt egyetemi év után, éjfél előtt, hajnal előtt, élet előtt? Beszéljék a lehetőségekről és a lehetetlenségekről, álmokról és valóságokról, ambíciókról és hiányokról, Kezdetről és Végről, a kimondhatóról és a kimondhatatlanról, huszonnégy évről és hatvannégy évről, most, amikor már az ötödik nagyfröccsöt rendezed és pillám már le-lecsukódnak?)
— Nem akarnék tanítani, ha lehet — mondom bátortalanul.
— Miért? Bö-bölcsész vagy, nem?! — mordul fel hangosan.
— Az igaz. De a lehetőségek és a képességeim...
— Csak taníts!
— Tanítanék én, de tetszik tudni...
— Csak taníts! — kiált föl elsápadtan. Aggasztó, de a részegek kerlelhetetlen monomániájával nem tanácsos szembeszállni; ki tudja mi lehet a vége? Azt hiszem, ráadásul a személyim sincs nálam.
— Persze, majd meglátom.

— Nem így áll ez a dolog, f-fiam — hörpinti föl borát, — mondhatz te nekem akármit, mert amúgy rendes gyerekeknek látszol, iszol még egy fröccsöt? Na látod. Szóval mi is vagy te? Jogász? Nem, orvos! Ja, te bölcsész vagy. Mindegy! — rikolt föl elsápadtan.
— Akkor is csak taníts, érted?
Csodálatosan kitisztult hangon folytatja: — Nem csak katedrán lehet tanítani, fiam! Nem baj, ha ezt még nem is érted. Most tanácstalan vagy, de viszlát öt év múlva ugyanennél az asztalnál.
Elgondolkozva, bódultan hajtóm le fejemet a kiürült poharak fölé, míg dr. Farkas Zéno egyetemi tanár, a tudományok doktora tétova mozdulatokkal tárcája után kotorászván, emelt hangon a fizetőt követeli. Érzem, kifut a vér a fejemből, furcsa, eddig soha nem érzett hangulat fog el...
Amikor az asztal szélébe kapaszkodva felpillantok, reggel van, süt a nap. Az elmúlt éjszaka emlékének bizonytalan fényében látom, hogy a professzor tovatűnt alakját csak egy hosszú, ősz hajszál örizte meg, talán ránc nélkül simuló mellényéről.
DOMONKOS LÁSZLÓ